

IKONO

AOMAR DUDDÚ, LIDER MUSULMÀ DE MELILLA

«A mi m'han intentat comprar»

La darrera setmana, mobilitzacions, declaracions de membres del govern espanyol, desqualificacions personals i enfrontaments públics han tornat a posar sobre el tapet el problema de Melilla. Un problema en què el líder de la comunitat musulmana, Aomar Mohamedi Duddú, és l'home clau.

V. Partal

—**¿C**reu vostè que s'ha trencat definitivament la voluntat de diàleg que, segons semblava, s'havia imposat?

—Aquest, en qualsevol cas, és un problema del govern. El poble musulmà de Melilla, i jo personalment, sempre hem estat disposats al diàleg. Però aquest diàleg té un límit, que és la Llei d'Estrangeria. Per ací sí que no podem passar ja. Nosaltres no podem ser qualificats d'estrangers en la nostra pròpia terra i el govern ha incomplert les seues promeses de buscar una solució al problema de la llei. Sense la Llei d'Estrangeria s'acabarien els pro-

blemes, sense l'aplicació d'aquesta llei als musulmans naturals de Ceuta i Melilla, és clar.

—Vostè va ser nomenat assessor del govern central, però el seu pas pel Ministeri de l'Interior ha estat particularment conflictiu: les seues declaracions, aquell publicitat viatge a Rabat, la seua dimissió...

—Jo només vaig dimitir quan en l'última comissió mixta tornaren a posar-nos davant la cara la Llei d'Estrangeria. Allò ja era totalment inacceptable, perquè simplement ens enyanyaren. Primer se'ns va dir que esperàssim, perquè hi havia el referèndum; després, per les eleccions; més tard, vingué l'estiu. I, quan ja no trobarem com retardar de nou la cosa,

hagueren de tornar a posar sobre la taula la Llei d'Estrangeria que rebutgem. ¿Que ara ixen amb desqualificacions personals? No m'importa. Sé molt bé què és el que jo i el poble musulmà estem fent. Ells, en canvi, no s'adonen que qualsevol insult contra mi és un insult contra tot el col·lectiu que em votà.

—Concretament, del seu famós viatge a Rabat, ¿té alguna cosa a dir?

—El que he explicat sempre. Jo a Rabat vaig fer una visita personal i prou. ¿Si ara és el mateix govern el que diu que jo dic que em vaig entrevistar amb el primer ministre del Marroc i que això és mentida! A més, crec que cal recordar que jo, al Parlament, havia dit que, si no es solucionava la

situació en quinze dies, plegava. Això és el que passà.

—*¿Interpreta per tot això, com es comenta a Madrid, que el govern vol aïllar-lo i desprestigiar-lo?*

—Home, ¡és molt evident, això! A mi em fa molta pena que Espanya siga un país democràtic i que, en canvi, es vulga imposar, o retirar, per força, un dirigent polític triat. A mi pot no agradar-me algun ministre en concret, però no per això pretendré negar-li representativitat. Això és impropri d'un demòcrata. El que passa és que a mi m'intentaren comprar i no ho aconseguiren. La reacció és clara.

—*¿Com l'intentaren comprar?*

—Céspedes, l'actual delegat del govern, m'oferí un xalet, que val uns cinquanta milions de pessetes, en La Rosa, entre Pozuelo de Alarcón i Majadahonda. I això, davant de dos testimonis. La meua casa és una casa normal. Vostè dirà com s'ha d'interpretar tanta generositat, tant de luxe, tanta piscina...

—*¿La presència del nou delegat del govern ha empitjorat molt les coses?*

—Només s'ha de fixar en una cosa: ara els partits polítics cristians ja no fan res. El qui porta la veu cantant és el delegat del govern; ell sap on ha d'usar les seues forces i com. De fet, és el cap del sector cristià de Melilla.

—*I el nomenament del general Casinello com a cap militar de Ceuta, ¿creu que significa un enduriment en la posició del govern?*

—No vull opinar sobre això. Aquest és un tema que hauran d'entendre els analistes militars. Sí que crec, però, que en l'exèrcit és norma ascendir des de Ceuta i Melilla...

—*¿Reconeix que hi ha hagut també una radicalització per part dels sectors musulmans? Vostès parlen més clarament que mai de la identitat musulmana de la ciutat...*

—¡Nosaltres sempre hem dit el mateix! Jo sempre he dit que sóc partidari de l'entesa entre Espanya i el Marroc. Melilla no pot ser la poma de la discòrdia, i ara és una càrrega per a Espanya i un càncer per al Marroc. Si el Marroc tanca la frontera, Melilla serà una base militar i prou. I aquesta ciutat pot ser un pont que serveix de

nexe entre dos pobles que tenen menys diferències del que es pensa. Però que quede clar que nosaltres sempre hem dit el mateix, inclús en les manifestacions.

—*Ara s'especula amb la creació d'un DNI musulmà. ¿Quina és l'eixida definitiva a aquest problema?*

—La solució és senzilla. No pot haver-hi una llei que diga que els naturals, els nadius de Ceuta i Melilla som estrangers. Una vegada aclarit això, que s'elabore una norma i que es repartesca la documentació en fun-

—*Hi ha hagut incidents els últims dies que poden significar l'augment de la violència.*

—¡Hi ha hagut molts muntatges! Atribueixen a un musulmà un incendi d'una tenda enfront de la qual es disparà una alarma vint minuts abans. ¿Com és possible que en una ciutat presa per la policia, als vint minuts de sonar una alarma algú puga provocar un incendi en la porta d'enfront? Detenen un ultradretista cristià que feia pintades a favor del rei Hassan. ¿Però per què no detenen tots els que les

«Si el govern espanyol no ens dóna seguretat, la buscarem allà on siga».

ció d'aquesta norma. Finalment, que es retorne a l'estrangeria que ja ha estat aplicada a musulmans de Melilla mitjançant coaccions. Els casos dubtosos, pot estudiar-los una comissió, sí cal. Però, vejam si som seriosos. En la nota difosa pel govern ja no saben ni com serà el document. ¡Tants mesos després i no saben què ofereixen! Allò que ens preocupa més és que l'opinió pública no s'adone de la situació real de Melilla. Si ara ja no es veu clar, vol dir que no es vol veure, i això ja és greu, perquè significa, no que tenim en contra un govern, sinó que tenim en contra una opinió pública, que, a més, lluita per la democràcia i ara es nega a reconèixer-la per a nosaltres. L'opinió pública espanyola estaria defensant una situació colonial, perquè avui Melilla és una colònia ja en el sentit més clàssic, en la qual comencen a emergir les contradiccions, per cert.

fan? ¡Si a Melilla no pots donar un pas sense topar amb un policia! ¿Com pot ser que no els troben? Vull que quede clar que hi ha molt de muntatge. El comportament de TVE és simplement indigne. El dia de la vaga dels musulmans mostraren cinc tendes. Les úniques cinc que restaren obertes. ¿Per què no ensenyen les altres mil nou-cents noranta-cinc que tanquen, malgrat pressions, amenaces, provocacions?... Televisió Espanyola és un piquet informatiu al servei del govern i no dels ciutadans.

—*¿Què pensen fer els musulmans de Melilla ara?*

—Nosaltres no podem permetre que se'ns convertisca la nostra ciutat en una presó. Demanarem seguretat al govern espanyol i, si no ens la dóna, la buscarem allà on siga.

—*¿I si esclata finalment la violència?*

—¿Què hi podem fer nosaltres? □